

(Авакума, 2:6-19)

Спасителю наш, поблагослови нас на вивчення Твого Слова.
Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчення книги пророка Авакума.

В наступних рядках пророк Авакум, звертаючись головним чином до жорстоких вавилонян, котрі загарбають Юдею, говорить наступне: "І що ж, - як зрадливе вино, так горда людина спокою не знає: він роззявляє пащу свою, неначе пекло, і не насичується, як та смерть, і всіх людей він до себе збирає, і всі народи до себе згромаджує"/Ав.2:5/.

"І що ж, - як зрадливе вино" - пророк Авакум говорить тут про Вавилон. На той час Вавилон ще не був такою могутньою державою, якою він став за часів пророка Даниїла.

Перше звинувачення, висунуте проти Вавилона - звинувачення у погорді та зловживанні алкогольними напоями.

"Як зрадливе вино, так горда людина спокою не знає: він роззявляє пащу свою" - Вавилон прагнув світового панування.

"І всіх людей він до себе збирає, і всі народи до себе згромаджує" - вавилоняни до краю були наповнені загарбницьким духом. Вони ніколи не насичувалися, а продовжували завойовувати одну країну за другою, захоплюючи все нові багатства та збільшуючи число поневолених народів. Вавилон став наймогутнішою державою світу. Він хотів панувати над усім світом. Такі амбіції виникали у багатьох народів світу. Зрозуміло, що це було хибним прагненням цих народів, як і древнього Вавилона.

Тепер, друзі, зверніть увагу, що Бог говорить про їхній гріх пияцтва. Це питання декілька разів розглядається у книгах пророків, а саме в книгах пророків Амоса, Йоїла, Наума і тут, у книзі пророка Авакума. Пророк Наум чітко і ясно говорить про те, що саме пияцтво призвело Ассирію до занепаду. Пророк Амос говорить нам про те, що через пияцтво його жителів Бог віддав північне Ізраїльське царство у неволю. Тепер пророк Авакум провіщає покарання Боже, що впаде на Вавилон через цю ж саму згубну пристрасть до вина. Інакше кажучи, пияцтво неодмінно призводить до загибелі. Надмірне вживання вина було характерною рисою стародавнього Вавилона. Перечитайте п'ятий розділ книги пророка Даниїла, в ньому наведено яскраву картину пишного бенкету царя Валтасара. В ту саму ніч, коли відбувався цей бенкет, Вавилон пав. Чому? Тому, що його правителі були до безтями п'яні! То була ніч п'яного розгулу. Правителі Вавилона почували себе в абсолютній безпеці за міцними фортечними мурами.

Пияцтво також було причиною занепаду стародавнього Рима. Під час нашої подорожі до біблійного краю на мов прохання наша група відвідала містечко, про яке майже ніхто нічого не знав. Це було селище Остія, розташоване приблизно в двадцяти п'яти кілометрах від Риму, вниз по річці Тибр. Це містечко стоїть на узбережжі Середземного моря. Руїни, що збереглися з сивої давнини, свідчать про те, що це було улюблене місце п'яних гулянь та розваг стародавніх римлян. Саме любов до вина та веселощів спонукала їх збудувати це місто, а згодом призвела до його занепаду.

Пияцтво становить серйозну загрозу і для сучасного суспільства. У мене склалося враження, що ми живемо в епоху бенкетів та п'яних гулянь. Дуже часто мені доводилося бачити всілякі бенкети та презентації, що їх проводили відомі компанії. Саме в такий спосіб - під дзвін келихів - вони влаштовують свої справи. Чи має майбутнє нація, що нараховує мільйони алкоголіків?

В маленькій книзі пророка Авакума Бог говорить про те, що вино робить людину погордою і пихатою, вона "роззявляє пащу свою, неначе пекло" - вона хоче пожерти все, що тільки можливо. У Книзі приповістей про це сказано так: "П'явка дві дочки має: "Давай! Давай!" Три речі ненаситні, ба навіть і чотири, що ніколи не кажуть: "Досить". Пророк Авакум говорить: "він роззявляє пащу свою, неначе пекло" - Вавилон продовжує розширювати свої володіння, завойовуючи все нові і нові землі й ніколи не насичуючись. Тепер Бог виголошує п'ять проклять на Вавилон. Вустами пророка Бог говорить:

"Хіба вони не складуть про нього приповідку, глумливу загадку проти нього, і не скажуть: "Горе тому, хто накопичує те, що йому не належить, і хто обтяжує себе заставами".

/Ав.2:6/

Про Вавилон складуть глумливу приповідку, оскільки він силою захоплював те, що йому не належить. "Хіба всі вони не складуть про нього приповідку" - вірогідно, слова "всі вони" означають народи, які стали жертвами вавилонської агресії.

"Горе тому, хто обтяжує себе заставами", - одна річ нагромаджувати майно, сплачуючи за нього гроші, і зовсім інша - захоплювати чужі багатства силою. Бог проклинає Вавилон за ненаситне прагнення багатства, за загарбання того, що йому не належить.

Згадаймо: Бог спланував так, що людина в поті лица зароблятиме свій хліб. І якщо, друже мій, ти не заробляєш свій хліб в поті лица, значить, хтось інший це робить за тебе. Вавилоняни хотіли, аби працювали інші народи, а вони силою привласнювали результати їхньої праці. Через це Бог осуджує Вавилон і робить це абсолютно справедливо. Бог слушно запитує:

"Хіба не встануть притьмом твої позикодавці, не збудяться, не будуть торгати тебе? Ти станеш їх здобиччю!"

/Ав.2:7/

"Ти станеш їх здобиччю!" - знову лунає принцип "що людина посіє, те вона і пожне". Бог говорить Вавилону: "Ти загарбав чужі багатства; згодом хтось інший забере їх у тебе!"

Дійсно, невдовзі могутня нація мідян та персів захопила Вавилон. Вночі було перекрито ріку Євфрат, що несла свої води через місто Вавилон, потік було направлено в інше русло. Гобрій - мідійський воєначальник - увів своє військо осушеним руслом ріки до міста і захопив його. Бог проголошує:

"Тому, що ти народів безліч грабував, усі, що zostалися з народів, тебе ограбують: за людську кров пролиту, за насильства над краєм, над містом та всіма тими, що живуть у ньому".

/Ав.2:8/

Людина, на жаль, є пожадливою і кровожерною. По-друге, Бог проклинає Вавилон за його пожадливість, пихатість та самозвеличення:

"Горе тому, хто лихі здирства чинить для свого дому, щоб на висоті гніздо для себе звити, щоб забезпечити себе від кігтів лиха. Ти вигадав ганьбу твоєму домові; вигублювавши багато народів, накликав гріх на свою душу. Бо ж і каміння зо стін буде кричати, сволоки з риштування будуть їм відповідати".

/Ав.2:9-11/

Нарівні з пияцтвом, ще одним гріхом Вавилона була пожадливість. Пожадливість вавилонян була найогиднішою - вони бажали володіти тим, що їм не належало. Однак Бог наказав людям не домагатися власності сусіди, ні його майна, ні його дружини.

"Щоб на висоті гніздо для себе звити, щоб забезпечити себе від кігтів лиха" - Вавилон порівнюється з орлом - цей птах вважає своє гніздо абсолютно недосяжним ні для кого.

"Ти вигадав ганьбу твоєму домові...накликав гріх на свою душу". Своєю пожадливістю та кровожерністю Вавилон накликав на себе Божу кару. Навіть каміння кричатиме від страшних злочинів Вавилона. Згадаймо такий епізод з життя Господа Ісуса Христа. Одного разу, коли великий натовп співав Йому славу, релігійні правителі-фарисеї намагалися припинити це масове звеличення Господа. Тоді Ісус сказав їм: "Кажу вам, що коли вони замовкнуть, то каміння кричатиме!" /Лук.19:40/. Трете осудження Вавилона - за його вбивства, грабіж та жорстокість:

"Горе тому, хто будує місто в крові, хто засновує твердиню на злочині та беззаконні!"

/Ав.2:12/

Вавилон зростав, знищуючи міста сусідніх країн. Він жив награваним багатством. Друже мій, поглянь на минулу історію людства. Ти неодмінно дійдеш висновку, що людство є несповна розуму, якщо воно в такий спосіб живе у цьому світі. Дійсно, людство несповна розуму через свою гріховну природу. Воно навіть неспроможне обрати правильну дорогу. Люди вважають правильним геть усе, що вони роблять. Ведучи війни, люди завжди вважали, що роблять хорошу, правильну справу. Ми бачимо, що Бог засудив за це Вавилон. Ставлення Бога до цього не змінилося - і сьогодні це залишається справедливим для багатьох народів світу. Бог говорить:

"Хіба ж то не від Господа сил, що народи для вогню працюють, що люди трудяться надармо?"

/Ав.2:13/

Замислимося про безплідні потуги великих народів минулих часів. Замість того, щоб будувати і творити, вони більше часу віддавали руйнуванню та знищенню. Візьмемо, наприклад, Грецію з її чудовою, дивовижною архітектурою, скульптурами, визначною літературою та високим мистецтвом. Але, по суті, стародавні греки більше часу проводили в руйнуванні та знищенні, аніж у творчій праці. Простежте за маршрутами походів війська Олександра Великого в Азії. І ви побачите, що цей воєначальник робив ні що інше, як руйнував одне місто за другим, одну велику цивілізацію за іншою. Руйнування та знищення - такими були його характерні ознаки. Ці ж ознаки були і у Вавилоні, про нього пророкує Авакум. Пророк проголошує:

"Бо земля сповниться знанням Господньої величі, як води вкривають море".

/Ав.2:14/

До цієї остаточної мети рухається Всевишній Бог. Це вповниться тоді, коли Господь Ісус Христос знову прийде на землю /див.Іс.11:9/. Вустами пророка Авакума Бог говорить:

"Горе тому, хто своїх сусідів напуває, хто наливає їм отрути, доки не уп'ються, щоб голизну їхню оглядати!"

/Ав.2:15/

Зазначу, що сказане тут дещо відрізняється від сказаного у п'ятому вірші. Там Бог говорив про "зрадливе вино"; тут Він говорить: "Горе тому, хто своїх сусідів напуває, хто наливає їм отрути, доки не уп'ються, щоб голизну їхню оглядати!" Трагедія полягає в тому, що часто пияцтво призводить до повної розбещеності та аморальності. Вино є причиною відходу від правил моралі. П'яна людина може скоїти гріхи, які б вона не скоїла в тверезому стані - нечесність, безсоромність і таке інше.

Бог висуває тут ще одне звинувачення проти Вавилону. Він говорить: "Ви самі робите нових п'яниць. Ви не тільки пиячите самі, але й привчаєте до цього інших людей та робите з них п'яниць!"

Шановні слухачі! Наведу авторитетне свідчення двох відомих сучасних спеціалістів, котрі займаються проблемою наркоманії серед молоді. Вони стверджують, що більша частина молодих наркоманів походить з родин, де батьки зловживали алкогольними напоями. Якщо батько та мати частенько випивають і живуть власними інтересами, то чому б синові не спробувати наркотики? Отже, дуже часто буває так, що батько і мати винні в тому, що син чи дочка пристрастилися до наркотиків. Я впевнений, що позаду наркоманії стоїть пияцтво.

Я добре розумію, що про це не дуже часто говорять сьогодні, і що навряд чи в такий спосіб можна підвищити свою популярність. Я впевнений, що і сам пророк Авакум не був дуже популярною особою, надто у Вавилоні, коли там почули слова пророка й дізналися про те, що Бог рішуче засуджує пияцтво та спювання інших людей. Пияцтво веде до розпусти та аморальності:

"Ганьбою наситився ти замість слави! Пий же й ти та покажи твій сором! Повернеться до тебе кубок Господньої правиці, ганьба впаде на твою славу!"

/Ав.2:16/

Пияцтво призводить до повної аморальності. Воно є причиною розлучень. Воно спричиняє розвал родинного життя. Пияцтво веде до життя у гріху. Багато людей живуть у такому стані. Однак вони вважають, що ми повинні поважати їх, прислухатися. Дивлячись на те, що коїться в сучасному суспільстві, нам повинно бути соромно. Друзі мої, багато років тому пророк Авакум викрив таку нечестиву поведінку, Всевишній Бог проголосив: "Я покараю та зруйную Вавилон за скоєні ним гріхи". Бог говорить:

"Насильства бо, яких зазнав Ливан, тебе окриють, і знищення тварин тебе злякає - за людську кров пролиту, насильства над землею, над містом і всіма тими, що живуть у ньому".

/Ав.2:17/

Ще одним наслідком пияцтва є насильство та жорстокість. Таким чином, пияцтво призводить до найрізноманітнішого беззаконня та найогиднішої аморальності. Вживання наркотиків, величезна розпуста і повна аморальність, зростання кількості розлучень - всі ці та багато інших гріхів, що кояться у сучасному суспільстві - все це є результатом пияцтва.

П'яте осудження Бог проголошує Вавилону через його наймерзенніший гріх:

"Яка користь із кумира, що його вирізьбив майстер, з вилитої подоби, з брехливого вчителя? Щоб майстер, що його виробляє, покладався на нього та виробляв німих богів? Горе тому, хто промовляє до дерева: "Прокинься!", "Вставай!" – до каменя німого. Чи ж він може навчитися? Та ж він оббитий золотом і сріблом, і духу ніякого в собі не має".

/Ав.2:18,19/

Найбільшим, наймерзеннішим гріхом є ідолопоклонство, фальшива релігія, поклоніння боввану замість навернення до істинного живого Бога. Ось що є найбільшим гріхом.

У книзі Суддів викладено великий принцип діяльності уряду та правління нацією. Цей принцип також дуже ясно виклав у своїй книзі пророк Ісая. Всі наступні пророки просто використовували цей раніше проголошений принцип. Він полягає ось у чому: занепад надії або народу відбувається в три етапи. Перш за все, відбувається релігійне віровідступництво. На другому етапі поглиблюється занепад моралі. А третій етап характеризується політичною анархією і повним суспільним безладдям. В ці три етапи народи сходять зі світової арени. Завжди події розвивалися саме в такій послідовності. Необхідно добре зрозуміти, що першопричиною кризи ніколи не була політична анархія або занепад моралі. Якою б поганою не була політична анархія, наскільки мерзенною не була б аморальність, все ж таки головна причина криється у релігійному або духовному віровідступництві, в відцуранні від живого та істинного Бога.

Тому наша мета (наших радіопрограм) є розповсюдження живого Слова Божого, щоб люди могли прийняти Ісуса Христа як свого Спасителя і жити гідним життям і мати вічне майбутнє.

Нехай Господь вас благословить, дорогі друзі. До нових зустрічей в ефірі.